

H U D R A T A J

INFORMAČNÍ OBČASNÍK ZÁKLADNÍ UMĚLECKÉ ŠKOLY V HABARTOVĚ

ROČNÍK 9.

ČÍSLO 1

LEDEN 2026

MIKULÁŠ NA OLYMPU (O TOM, JAK SI ZASLOUŽIT MANDARINKU)

Co mají společného antické božstvo a český Mikuláš? Na první pohled asi... nic. Zeus přece nenosí nadílku, Hermes nemá v kapse uhlí a Poseidon se obvykle nezabývá tím, kdo si (ne)zaslouží mandarinku. A přece jsme se letos v literárně-dramatickém oboru ocitli přesně v tom místě, kde se dva světy potkaly - a začaly si překvapivě rozumět.

Vznikla hra, ve které se Mikulášská nadílka ocitla v ohrožení. Ne proto, že by došel čokoládový Mikuláš nebo se ztratil pytel s dobrotami...

ale protože se mezi dětmi začalo ozývat to, co umí být největším stráškem každé nadílky - zlobení. A když se zlobení rozmnoží, začne se dít něco zvláštního -

jako by se vychýlil řád. A kde se vychýlí řád, tam už antika zbystří. Na scénu tak přišli bohové z Olympu, každý se svým symbolem, povahou, silou i slabostí. Někdo chtěl věci řídit hromem, jiný rozumem, další smíchem nebo rychlostí.

To nejkrásnější ale nevzniklo jen na jevišti. Děti si totiž ke svým postavám napsaly krátké medailonky - kdo jsem (jako bůh), jaký mám znak, jaký příběh mě provází a hlavně... co mám společného s bohem, kterého hraju. Najednou nebyl Hades jen pán temnoty s dvojzubcem, ale taky ten, kdo ve třídě všechno stihne vyřídit; Athéna nebyla jen bohyně moudrosti, ale i ta, která umí přemýšlet, než něco řekne; Ares nebyl jen válečník, ale i někdo, kdo se učí krotit svůj výbuch. A tak se antické mýty začaly nenápadně měnit v zrcadla - někdy legrační, někdy trochu přísná, ale vždycky pravdivá.

A ano - přiznáváme s úsměvem - naroubovat Mikuláše mezi antické bohy nebyla úplně snadná disciplína. Chvilí to vypadalo, že se Mikuláš na Olympu ztratí jako vločka v Egejském moři...

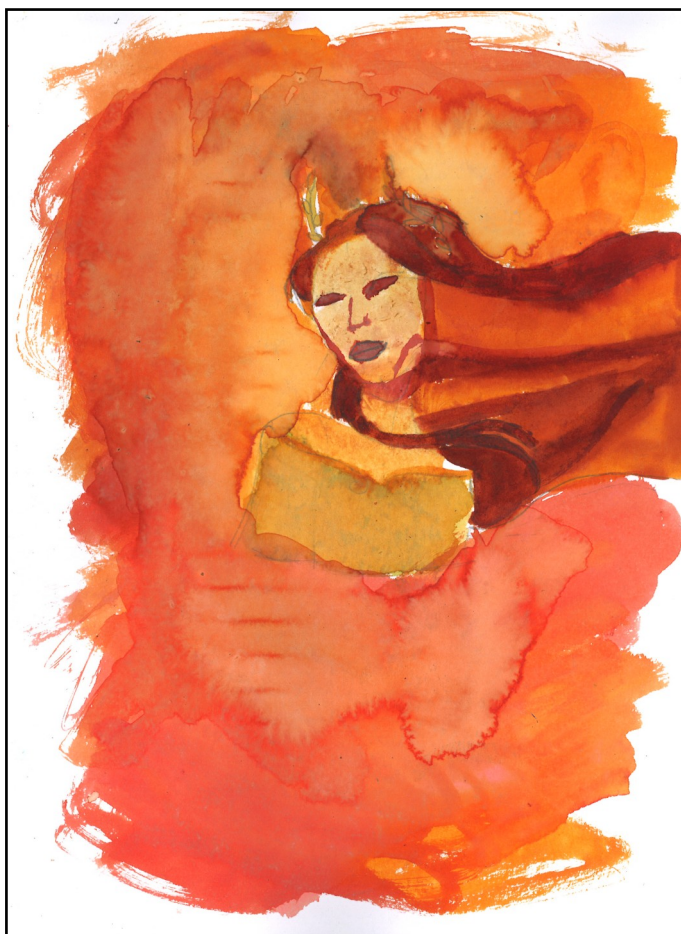
V ŘECKU? V ČESKU!

Kde vlastně sídlí Mikuláš? Na Olympu jistě ne, tam už se dávno před ním usadili jiní. Zdaleka ne tak laskaví, zato v mnohém podobní nám, obyčejným lidem.

Na kraji Slavkovského lesa, pod bájnou horou Krudum, stával kdysi kostel svatého Mikuláše, dodnes tam zůstaly zbytky zdíva, po skutečném Mikuláši však žádné stopy.

Nezoufejte. Když už jste došli sem pod Krudum, otočte se proti hoře a zavolejte z plných plic: Kde bydlíš, svatý Mikuláši?

A ozvěna vám vmžiku odpoví: V Aši, Aši, Aši...

portrét řecké bohyně Eos od Venduly Folvarské

pokračování na straně 6

KDYŽ SE ŘEKNE MULTIMÉDIA (méně známý obor na naší škole)

Jindřich Šebesta na začátku roku sliboval dětem a jejich rodičům, co všechno se v předmětu Multimediální tvorba naučí. Je toho opravdu hodně. Třeba to, jak si udělat nahrávací studio, jak skládat a nahrávat písničky, natáčet a zpracovávat videa a rozhovory, pracovat s mixážním pultem, jak postavit hudební pódium, jak správně zapojit aparaturu a kabely, jak rozestavět nástroje. A díky těmto slibům začal fungovat tým dětí, které na tom všem postupně se svým učitelem začínají pracovat. A co už zvládly, se dozvíme naživo přímo od nich v rozhovoru s jejich učitelem.

J. Š.:

Mám tady jako hosty ve studiu své žáky. Dneska je nás tady... dva, čtyři, šest. Počítám dobře? Čtyři chybí. Máme tady Tomáše, Dana, Míšu, Bellu, Zlatu a Míkyho.

Co říkáte na ten předmět multimédia? Co vás zaujalo, co byste chtěli zlepšit, co jste se naučili, co si pamatujete?

Miky:

Mě asi nejvíc zaujala hodina, kdy jsme dělali s kabelama a s kamerama. Chystali jsme natáčení koncertu, všechno jsme museli nastavit.

Tomáš:

Pamatuju si třeba, jak zapojit mikrofon a nejvíc mě asi bavilo, když jsme dabovali Shreka.

J. Š.:

Mimochodem, k tomu se budeme muset vrátit. Dvě videa mám hotová, ale něco

<https://www.youtube.com/watch?v=JGNzDlwd0I0&t=8s>

<https://www.youtube.com/watch?v=M5NSmaf2vs>

Obrázky hub na této straně nakreslili Izabela Putyrová, Vendula Folvarská a Angsuthon Sipattha.

budeme muset předělat, protože se to špatně natočilo. Jedna verze je dobrá, druhá nanic. Někde je slyšet jen jeden mikrofon. No, chybama se člověk učí, takže pak si to dáme znova.

A co vy, holky?

Bella:

Mě asi nejvíc bavilo učit se písničku Moon, nebo mě bavila první hodina, kdy jsme se poznávali a říkali si, co je co.

J. Š.:

K tomu ještě dodám, že písničku Moon si připravujeme speciálně na koncert, který snad stihneme do konce února.

Teď se zeptám Zlaty. Jaké bylo natáčení Vánočního koncertu v kostele v Krajkové?

Zlata:

Nádherné.

Stručné a výstižné. Tým MULTI natočil v období adventu několik koncertů. Pokud vás zajímá výsledek jejich práce (a výkony vystupujících žáků), podívejte se na následující odkazy:

V Základní umělecké škole v Kraslicích se v polovině listopadu sešli učitelé hry na akordeon a jejich žáci s lektorkami Mgr. Jarmilou Plachovou a Marií Čejnohovou z plzeňské konzervatoře na semináři věnovaném přípravě žáka na soutěž. Já jsem na seminář vzala svou žákyni Evu Královou.

Jak to probíhalo? Vždy pracovala jedna z lektorek s jedním žákem na jeho soutěžním repertoáru před ostatními účastníky v koncertním sále, poté se přesunuli do jiné učebny na následnou individuální konzultaci. Každému z dětí se některá z lektorek

UČÍME SE SPOLU

věnovala celkem dvě vyučovací hodiny. Součástí semináře byla také prezentace notového materiálu současných autorů s možností zakoupení titulů.

Na závěr jsem položila Evičce několik otázek.

Co tě motivovalo k tomu, aby ses zúčastnila akordeonového semináře?

Chtěla jsem se zlepšit v hraní, získat jistotu a připravit se na soutěž.

Co tě nejvíce zaujalo?

Zaujalo mě to, že každý hrál něco jiného. A pak určitě, jak paní učitelka hrála rychle. Ze žáků, které jsem slyšela, se mi nejvíce líbila holčička ze Žlutic. Hrála pěkné skladby a uměla je zpaměti.

Takže splnil seminář tvá očekávání?

Ano.

A překvapilo tě něco?

Překvapilo mě, že jsme vše probírali hodně dopodrobna. Asi tak, jako u nás ve škole na hodinách. A to dokonce i samostatně na individuální hodině v jiné třídě. Čekala jsem totiž, že budeme hrát jen na pódiu před všemi ostatními.

Doporučila bys tento seminář dalším dětem z akordeonové sekce?

Ano, doporučila bych ho s tím, že tam mohou vidět, jak učí různí učitelé, a slyšet, jak hrají jiné děti.

Kdyby se za účast na semináři rozdávaly medaile, za co by sis ji zasloužila ty?

Za to, že jsem měla odvalu vystoupit s rozpracovanou, nedocvičenou skladbou. A také za to, že jsem pracovala s cizím učitelem.

Veronika Zábranová

VALNÁ HROMADA

V říjnu jsme poprvé uplatnili možnost čerpání ředitelského volna. A proč? Důvod byl opravdu pádný - stali jsme se pořadatelé 27. Valné hromady Asociace ZUŠ České republiky.

V našem kraji se tato velká akce, která hostí dvě stovky ředitelů základních uměleckých škol, zástupce MŠMT, ČSI, NPI, Českého rozhlasu, krajských institucí a další, konala podruhé. Řešila se tam důležitá témata týkající se bezprostředně základního uměleckého školství, změny stanov asociace, financování

nepedagogických pracovníků a mnoho jiného.

Valnou hromadu přijel zahájit starosta Habartova Ing. Petr Janura, za což mu děkujeme. Jeho projev a pozitivní vztah k rozvoji dětí ve městě zaujal hosty napříč republikou.

Anna Novotná

TAK TO JSME MY...

Kdo nás vlastně učí? V minulém čísle Hudrataje připravil dřevěný Jonáš rozhovor s ředitelkou Annou Novotnou. Ta tedy převzala štafetu a povídala si s další osobností naší školy, učitelkou tanečního oboru a autorkou mnoha tanečních choreografií Karin Wintrovou.

Karin Wintrová: INSPIRACI NACHÁZÍM NA KAŽDÉM KROKU

Kdysi byla také mojí učitelkou a já si jí moc vážila. Když jsem později uvažovala, kdo by měl v Habartově provázet mladé tanečnický, samozřejmě jsem na ni myslela. Moc jsem tomu nevěřila, ale podařilo se.

Co a kdy tě vlastně přivedlo k tanci?

S tancem jsem začala, když mi bylo jedenáct let. V této době jsem kromě výtvarného oboru na ZUŠ Antonína Dvořáka začala

zkoušet i jiné zájmové aktivity, zejména v Domě dětí a mládeže v Karlových Varech, třeba kroužek ručních prací. V nabídce jsem narazila i na taneční kroužek jazzgymnastiky, jak se tomu dříve říkalo. Docházela jsem také na nepovinnou gymnastiku při základní škole, ale tento kroužek mě příliš neoslovil.

Z jazzgymnastiky se nakonec vyklubaly jazz, základy klasické taneční techniky i lidového tance pod vedením paní Naděždy Kohoutové, která je vedla nesmírně kvalitně. Opírala se o své různorodé taneční vzdělání nejen v jazzu a v klasické baletní technice, ale i ve výrazovém tanci, třebaže formou seminárních kurzů pod vedením tehdy velmi uznávaných tanečních osobností. Zažila jsem například několik workshopů s tanečníkem a choreografem Frankem Townem.

Od roku 1985 se jazz postupně začal překlápět do scénického tance a naše skupina byla první tohoto druhu v karlovarském okrese. Scénický tanec mě pohltil nadobro a já se už nevěnovala žádným jiným nepovinným aktivitám. Byli jsme skvělá parta a scházeli jsme se a trénovali, i když jsme nemuseli. Zkrátka jsme tancem žili. Dokonce se z většiny našich kamarádů, leckdy i partnerů, stali naši spolutanečníci. Tanci jsem podřídila úplně všechno, včetně školy.

Proč jsi začala učit?

Tot' otázka. Může za to vlastně má kolegyně a hlavně kamarádka Petra Blau, se kterou jsem tančila v DDM. Ta na počátku devadesátých let absolvovala kurz Duncan metody na konzervatoři Duncan Centre v Praze pod vedením zakladatelky školy paní Evy Blažičkové. Své nabyté znalosti a dovednosti začala předávat

v rámci DDM a já jsem na její hodiny začala docházet. Zjistila jsem, že tato metoda je pro mě to pravé ořechové - vyhovovala jak mému tělu, tak i mému mentálnímu nastavení.

Byl to pro mne začátek další životní etapy, protože jsem byla od roku 1990 do roku 1998 s dětmi na mateřské dovolené. Petra usoudila, že jsem tancování úplně nezapomněla, a nabídla mi, abych za ni nastoupila na pár hodin v tanečním oboru v Lokti při ZUŠ Horní Slavkov. Po roce mého loketského působení mě oslovila ředitelka ZUŠ v Chodově Ilo- na Juhásová s nabídkou plného úvazku výuky tanečního oboru. A už to jelo.

Jaké bylo tvé původní vzdělání?

Mám za sebou Střední ekonomickou školu se zaměřením na všeobecnou ekonomiku.

Co tě na tvé práci baví a co tě v práci unavuje?

Baví mě, když se povede hodina nebo choreografie. Ale hlavně mě baví, když mají děti radost z procesu tvorby. Co mě unavuje? Unavuje mě čím dál větší boj s komercí, pohodlností a stádností (mainstreamem). Tyto věci se bohužel velkou měrou vkrádají do všech oborů základních uměleckých škol a vůbec do umění v obecné rovině.

Kde čerpáš inspiraci a kreativitu pro své choreografie?

Nejvíce od dětí, ale také

z odborných knih, z workshopů, od kolegů, z představení, z hudby. Je nepřehledné množství inspiračních zdrojů, nacházím je téměř na každém kroku.

Kdo je tvým vzorem?

Těžká otázka. Když to vezmu z profesního hlediska, nedokážu odpovědět několika jmény. Je jich celá řada, každý je vzorem v nějaké oblasti tance. Ale když otázku převedu opět do obecné roviny, tak mým největším vzorem vůbec je moje maminka.

Jaké jsou tvé životní sny?

Za prvé, aby byli všichni okolo mě zdraví a moji blízcí tu byli co nejdéle.

Za druhé, aby bylo víc bláznů zapálených do tvorby a tance, jako jsem já. Je to nejstarší a nejtěžší umělecký obor vůbec.

Za třetí, aby se mi podařilo vybudovat stabilní taneční soubor na kvalitní technické a tvůrčí úrovni založený na rozvíjení osobnosti žáků a individuálního pohybového potenciálu.

Za čtvrté, abych měla více času na návštěvu tanečních představení.

Proč učíš na naší škole?

Protože mě škola podporuje a pomáhá mi plnit mé sny.

Co považuješ za svůj největší pracovní nebo životní úspěch?

Tady se budu asi trochu

opakovat. Největším pracovním úspěchem je pro mě povedená hodina. Když máme s dětmi ze sebe vzájemnou radost a čerpáme navzájem ze sebe energii. Mým životním úspěchem bylo přijetí na divadelní fakultu Janáčkovy akademie múzických umění. Věnovala jsem se tam oboru Taneční a pohybová výchova a divadlo. Studium bylo pro mne radostí, ale dostat se na školu nebylo úplně jednoduché.

Největším životním úspěchem jsou pro mne mé děti a vnoučata.

Máš z poslední doby nějaký kulturní zážitek, který bys chtěla s námi sdílet?

V létě jsem viděla taneční představení Racek profesionálního souboru Dekkadancers ve Dvorně Rudolfina v Praze. Tanec byl obohacen o živou hudbu provozovanou hudebníky České filharmonie a mluvené slovo herců Jiřího Lábuse a Viléma Udatného. Inspirací pro choreografii se stala kniha Richarda Davida Bacha Jonathan Livingston Racek. Úžasné představení, které se nedá popsat slovy, ale musí se vidět.

V říjnu jsem dostala příležitost vystupovat se žáky ze ZUŠ Mariánské Lázně v divadle současného tance Ponec v Praze v projektu Ponec dětem 2, kam bylo vybráno deset choreografií z celostátního kola soutěžní přehlídky tanečních oborů ZUŠ. My jsme tam představili choreografii Amorfa. Kromě jiného bylo úžasné pracovat s techniky na profesionální úrovni. V Ponci člověk netančí každý den!

MIKULÁŠ NA OLYMPU

pokračování ze strany 1

... Jenže pak se ukázalo, že to vlastně dává smysl: Mikuláš je totiž taky takový malý *strážce řádu*. Ne trestající, ale připomínající. Ne hromobijec, ale svědek toho, že člověk může být lepší - když chce.

Jmenuji se Iris. Jsem bohyně duhy a jsem posel mezi lidmi a bohy. Mám ráda duhu. Duha je most, který spojuje zemi s Olympem. Mám košík a zvoneček. Když přinesu poštu, zazvoním zvonečkem. S Iris mám společné to, že také předávám zprávy a ráda nosím šaty.

*Isabella Elisa Wittmann
obr. Michaela Žáková*

Text hry vznikal postupně, společně, po kouskách - z nápadů, improvizací, zkoušení a dětských návrhů, které často překvapily tím, jak byly přesné. Někdy jsme se smáli, někdy přepisovali, někdy hledali, jak to říct jednoduše a dobře. A nakonec se to povedlo. Na jevišti se potkaly staré mýty s českou tradicí a vytvořily příběh, který je vlastně úplně současný - o zodpovědnosti, o spolupráci a o

tom, že každá nadílka (i ta životní) stojí na tom, jak se k sobě chováme.

Až budete číst dětské medailonky, zkuste si všimnout jedné věci - to nejsou jen bohové. To jsou děti - jen na chvíli v mytologickém kostýmu. A možná právě proto je ten Olymp tak živý.

Pavčina Šponiarová

Jsem Hádes - bůh podsvětí a temnoty. Mám bráchu Dia a Poseidóna. Rozdělili jsme si s bratry, kde bude každý z nás vládnout. Jsem velmi bohatý. Mám kočár tažený koňmi a mým obráncem je pes se třemi hlavami. Mé pravé jméno je Radovan Novotný. Jsme si oba podobní. Hádes má jako já dva bratry a jednu sestru. Také máme stejné oblíbené barvy - černou a zelenou. Jako Hádes jsem měl na sobě černý plášť a dvojzubec. Jsem hodný a spravedlivý jako Hádes.

obr. Marie Zittová

Jmenuji se Niké a jsem bohyně slávy a vítězství. Poznáte mě podle okřídlených sandálů. Stála jsem po boku Dia, když porazil Titány. Měla jsem nejlepší kamarádku Pallas Athénu. Jako Niké jsem na sobě měla bílé šaty a medaile. Mé pravé jméno je Ema Poliačik. Líbí se mi na Niké to, že je dobrá ve sportu. Já ráda tančím, zpívám a cvičím.

obr. Tomáš Vokoun

Jmenuji se Artemis. Jsem bohyně měsíce, divoké zvěře a lovu. Mám bratra Apollóna. Často mě můžete vidět s lukem a se zvířaty. Moje životní dráha začala na Olympu - sídle všech antických bohů.

Oblékám se do bílých po kolena krátkých šatů. Boty moc nenosím. Jednou jsem se takhle koupala v lese v rybníku a nahou mě uviděl člověk. Za to jsem ho nechala potrestat, pokousali ho mí psi. Měla jsem ráda Titána jménem Orion, ale byl svržen. Proklela jsem Eos do věčné lásky.

Ted' něco z mého skutečného života. Mé pravé jméno je Anna Běhounková, bydlím v Habartově po boku mé rodiny. Mám něco společného s Artemis - ona má ráda přírodu a já chodím do skauta.

obr. Bella Lapáčková

Mé jméno je Afrodíté - bohyně lásky, krásy a plodnosti. Narodila jsem se z lastury a z mořské pěny. Bylo to takhle:

Kdysi dávno proti sobě bojovali dva Titáni. Jeden umřel a jeho useknutá hlava spadla do moře, to začalo bublat, objevila se lastura a z ní jsem vystoupila já.

Doopravdy jsem se narodila 1. září 2016 a jmenuji se Kristýna Zittová. Jsem stejně jako ona hezká. No, moc si o sobě myslím.

Největší bůh mi dal muže, kterého jsem nemilovala, proto jsem se stýkala s bohem Aresem. Za to nás zamkli do zlaté sítě. Mým symbolem jsou zrcadla, jablka a hřeben. Chodím na dramatický obor, hraju na housle a akordeon, zpívám ve sboru.

obr. Lukáš Kočí

Já jsem Eos - bohyně červánků a úsvitu. Mé pravé jméno je Anežka Švajcrová. Společná věc mezi námi je taková, že i já mám ráda červánky. Já, Eos jsem často byla označována zlatým vozem. Artemis mě proklela věčnou láskou.

Jednou jsem se zamilovala do muže. Ale nebyl to bůh. Věděla jsem, že jednou umře, tak jsem se zeptala Dia, jestli by ho neučinil nesmrtelným. Jenže on pořád stárnul. Tak jsem ho ze smutku proměnila na cvrčka. Ten vždy, když byly červánky, cvrkal. Měla jsem růžová křídla a prsty. Moji dva bratři byli bohové slunce a měsíce. Jako Eos jsem měla na sobě bílorůžové šaty.

obr. Betyňka Prokopová

Jsem Pallas Athéna - bohyně moudrosti a válečné strategie. Soupeřila jsem s kamarádkou, omylem jsem ji zabila a proto jsem si vzala její jméno Pallas. Pořád nosím kamarádku sovu. Moje pravé jméno je Sofie Vokounová. Jako Athéna jsem měla na sobě světlé šaty. Líbí se mi na ní, že je hodně chytrá.

obr. Anna Dinh

Ares - bůh války. Když jsem byl malej, nějaký spratci mi zničili dům z kostek. Od té doby jsem takovej, jakej jsem. Můj táta Zeus je hrozně otravnej. Furt jen říká, že mám bejt hodnej na lidi nebo co... Mám rád vlky, protože jsou bojovníci jako já!

Leoš Pražák

obr. Elizaveta Dombrovan

Mé jméno je Apollón, bůh hudby, léčby a světla. Jednou jsem si dal s jedním týpkem souboj - hudební souboj. Já mám s Apollónem společný hudební talent. Hraju na housle a taky na klavír. Jsem tanečnice a chodím na dramaťák.

Emily Šindelářová

obr. Ester Charousová

